

РЕШЕНИЕ

№ 18999

гр. София, 07.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 18.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **4503** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Раздел I, Глава десета на АПК, във връзка с чл. 190а, ал. 1, т. 3 от Закона за водите.

Образувано по жалба на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ /ДПУСЯ/ срещу дадени с констативен протокол № 01-01-71/13.03.2024г. предписания от инспектори в Регионален отдел /РО/- „Югозападна България“ на Главна дирекция „Надзор на язовирни стени и съоръжения“ /НЯСС/, към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор /ДАМТН/.

В жалбата се излага становище, че ДАМТН не разполага с материална компетентност по издаване на такива предписания; предписанията са незаконосъобразни; допуснати са съществени процесуални нарушения при издаването им, не са мотивирани и са неясни. Сочи се, че председателят на ДАМТН има контролни правомощия по ЗВ и Наредбата по чл. 141, ал. 2 от с.з., които са конкретизирани в чл. 190, ал. 4 от ЗВ и чл. 117 от Наредба за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние. Компетентността на председателя на ДАМТН и на оправомощени от него лица била изчерпателно определена, като не предвижда да се дава предписание за извършване на ремонтни дейности по съоръженията към язовирите. Компетентен орган за такива предписания според оспорващ били местните комисии, назначавани по реда на чл. 138а, ал. 3, т. 1 – 6 от ЗВ. Допълнително се сочи, че предписанията са неясни, а като цяло административният акт е немотивиран. Искане за оспорените задължителни предписания да бъдат отменени като

незаконосъобразни.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не изпраща представител.

Ответникът инспектори/началник РО и гл. инспектор в РО НЯСС „Югозападна България“ на ГДНЯССТ към ДАМНТ не се явява и не изпраща представител. В представено по делото писмено становище се излагат подробни доводи, обосноваващи компетентност на органите да дадат оспорените предписания, както и законосъобразност на последните. Моли се жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение, както и се прави възражение за прекомерност на възнаграждението на оспорващата страна за намаляване до минимален размер, ако се уважи жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства по чл.235, ал.2 ГПК във вр. чл.144 АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

Видно от Акт за публична държавна собственост № 4098/30.07.2021г., язовир „Блатата 1 / Блатата 424“, находящ се в поземлен имот с идентификатори 02693.257.424, 02693.330.752, 02693.37.853, 02693.35.811 и 02693.37.539 по КККР на [населено място], общ. Разлог, обл. Благоевград, на основание чл.139а, ал.6 от Закона за водите е предоставен за управление на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“.

Видно от приложените по делото Заповед № 776/22.12.2021г. и Заповед № 2010-181/23.03.2023г. на Председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор длъжностните лица /т. 19 и т. 20; т. 16 и т. 17/ А. Б. И. началник РО и З. гл. инспектор РО „Надзор на язовирни стени и съоръжения“ - „Югозападна България“, на основание чл. 201, ал. 11 вр. чл. 190, ал. 4 и чл. 190а, ал. 1, т. 2, т. 3 и т. 4 от ЗВ във вр. чл. 3, ал. 3 от УП ДАМТН са оправомощени с права да контролират предписанията на комисиите по чл. 138а, ал. 3 от ЗВ, с права да контролират мерките за осигуряване на изправно-техническото състояние на язовирните стени и съоръженията към тях и за безопасната им експлоатация, както и да дават задължителни за изпълнение предписания на собствениците на язовирни стени и/или съоръжения към тях, както и да определят срок за тяхното изпълнение.

От приложените по делото протокол № 01-01-219/09.11.2023г. и протокол № 01-01-121/05.07.2023г., при извършени проверки е установено, че съоръжението язовир „Балата 1 (Балата 424)“ е неизправно – частично работоспособно. Със същите протоколи са давани предписания да се осигури максимална проводимост на основния изпускател.

На 13.03.2024г. е била извършена проверка на язовир „Балата 1 (Балата 424)“ от служители на ДАМТН, обективирана в констативен протокол 01-01-71/13.03.2024г. и било констатирано, че язовир „Балата 1 (Балата 424)“ е във втора значителна степен по потенциална опасност. Констатирано е, че воден и въздушен откос са земен, затревен, основен изпускател ф 630мм. През тръбата на основния изпускател преминават минимални водни количества поради запушване. Отбелязано е, че предписанията по протокол № 01-01-219/09.11.2023г. за осигуряване на максимална проводимост на основния изпускател. Дадени са предписания в срок до 28.06.2024г. да се осигури максимална проводимост на основния изпускател.

Предписанието, ведно с други такива е съобщено на жалбоподателя на 11.04.2024г. (л. 24 от делото), а жалбата срещу него е постъпила на 17.04.2024г.

При така установената фактическа обстановка, съдът след като извърши проверка по чл. 168 от АПК, прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, срещу административен акт, подлежащ на съдебно оспорване, от надлежна страна-адресат на предписанията и при наличие на правен интерес. По съществото ѝ, взе предвид следното:

Оспореното „предписание“ представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК. Актът е издаден от административен орган и съдържа разпоредителна част, с която на жалбоподателя е разпоредено да извърши ремонтно възстановителни работи за привеждане на основния изпускател в изправно техническо състояние, като проблемите в работата му, видно от протоколите за извършените от служители на жалбоподателя проверки и от проверката на ответника, се дължат на запущане на входната шахта на ОИ с наноси, т.е. тя следва да се изчисти; даден е съответен определяем срок за изпълнение и е указано да докладва за изпълнението на ДАМТН.

Направеното волеизявление е с властнически характер и създава конкретно задължение за адресата. Така формулирана разпоредителната част на протокола в частта предписания изисква конкретно поведение от собственика на имота и не предполага издаване на последващ акт. Ето защо оспореното предписание представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК вр. чл. 190 а, ал. 1, т. 3 ЗВ и подлежи на съдебен контрол.

Настоящият състав приема, че редът за издаване на процесния констативен протокол, предвиден в Закона за водите, е спазен, защото представител на собственика на язовира, е присъствал на проверката и се е запознал с направените предписания. По отношение на последното е депозирано особено мнение (л. 13) в което е посочено, че е преминала процедура по обществена поръчка и е избран изпълнител за поддържане на язовирите, а в частност на ч. „Блатата 424“ е изготвено техническо задание за подобряване на експлоатационното състояние на основния изпускател на язовира.

Оспорените предписания са дадени от надлежно оправомощени от Председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор длъжностни лица и при наличието на законова делегация, съгласно чл. 190а, ал. 1 от ЗВ и чл. 190, ал. 4 от ЗВ. Съдът намира за доказано по делото, че оспорените предписания са дадени от материално компетентни длъжностни лица като контролни органи, при наличието на териториална и времева компетентност. За констатациите от проверката е съставен Констативен протокол, като задължителните предписания са дадени именно с него, с което са спазени изискванията на чл. 190б, ал. 1 от ЗВ.

Съгласно чл. 190а, ал. 2 от ЗВ собствениците на язовирните стени и съоръженията към тях носят отговорност за изпълнението на предписанията по чл. 190а, ал. 1, т. 3 от ЗВ. Предвид това правилно оспорените предписания са дадени на ДПУЯС като собственик на съоръженията на яз. „Балата 1 (Балата 424)“.

По отношение на оспореното предписание по т. 2, част V „По техническа експлоатация“ от КП № 01-01-71/13.03.2024г. съдът намира, същото за дадено при ясно изразена воля на органа относно дължимите действия, които следва да се предприемат и при спазване на законовите изисквания за форма и съдържание. Предписанието намира законната си основа в разпоредбите на чл. 190а, ал. 1, т. 3 от ЗВ, във връзка с чл. 10б, ал. 4, т. 5 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и съоръженията към тях и за осъществяване на контрола за техническото им състояние /Наредбата/. По

делото не са ангажирани доказателства, от които да се установява, че към деня на проверката 13.03.2024г. от страна на жалбоподател са били извършени ремонтно възстановителни дейности, за което да е съставен към този момент протокол, че съоръженията може да се приемат за безопасни за техническа експлоатация. По делото не са ангажирани и доказателства за представянето на такъв протокол на ДАМТН, както в хода на проверката, така и в срока на изпълнение на предписанието. Нещо повече, предписания от този вид са били давани с предходните протокол № 01-01-219/09.11.2023г. и протокол № 01-01-121/05.07.2023г. Действително, съгласно представеното по делото особено мнение по КП № 01-01-71/13.03.2024г., може да се направи извод, че е налице активност по отношение на дадените предписания. Последното обаче не е достатъчно за да разколебае крайният извод на проверяващите, а и на съда.

Решаващи за съда са и резултатите от проверката на място от съставителите на протокола. В случая не се спори, че основен изпускател ф 630мм. на я. „Балата 1 (Балата 424)“ е със слаба проводимост. През тръбата на основния изпускател преминават минимални водни количества поради запушване, което налага да се даде предписание за осигуряване на максимална проводимост на основния изпускател.

Не са и ангажирани по делото доказателства, тези нередности да са били отстранени, още повече предвид предишните срокове, дадени с протокол № 01-01-219/09.11.2023г. и протокол № 01-01-121/05.07.2023г. Отделно от това самия констативен протокол се ползва с формална и материална доказателствена сила, поради което в тежест на жалбоподателя е да оспори констатациите по раздел II от КА в настоящето съдебно производство.

По изложените съображения, съдът приема посоченото предписание за дадено при правилно приложение на материалния закон.

Със ЗВ се уреждат обществени отношения, свързани с техническото състояние и безопасната експлоатация на язовирните стени и съоръженията към тях. В изпълнение на задължения по закон, ответния административен орган, извършва дължимата проверка и при установени повтарящи се несъответствия издава оспорваните предписания, именно за това да са спазени изискванията за безопасна техническа експлоатация. Предвид това, съдът приема предписанието за дадено и в съответствие с целта на закона.

Предвид горното, съдът намира, че посоченото предписание, с така даденото съдържание е изцяло в съответствие с чл. 190а ал. 1, т. 3 от ЗВ. С оглед на това, че задължителните предписания като принудителни административни мерки имат освен преустановителна, но и превантивна цел съдът намира същите за законосъобразно издадени. Съгласно чл. 190а от ЗВ предписанията, които дава оправомощено лице от председателя на ДАМТН се адресират към собствениците на язовирни стени и/или съоръжения към тях, а задължение – чл. 190а, ал. 2 от ЗВ е те да ги изпълняват. Контролните органи на ДАМТН са спазили изискванията по чл. 190б, ал. 1 от ЗВ и чл. 118 от Наредбата при извършени проверки и всички реквизити във връзка с относими факти са изяснени. Спазени са правилата по чл. 35 от АПК, поради което съдът намира дадените предписания за фактически обосновани.

Разпоредбата на чл. 190а, ал. 1, т. 3 от ЗВ регламентира и правомощието на контролния орган да определи срок за изпълнение на предписанието, като при упражняване на това си правомощие органът разполага с оперативна самостоятелност. Преценката на органа относно продължителността на срока на предписанието,

подлежи на съдебен контрол само относно спазването на минималния праг на срока, и то в случай, че такъв е законово регламентиран. В конкретния случай ЗВ не регламентира такъв срок.

Въз основа изложеното, съдът намира жалбата на ДПУЯС срещу оспорените с нея задължителни предписания дадени с Констативен протокол № 01-01-71/13.03.2024г. за неоснователна и следва като такава да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото следва на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във вр. с чл. 37 от ЗПП, чл. 24 от НЗПП на ответника по оспорването да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, ми-ви състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Държавно Предприятие „Управление и стопанисване на язовири“, ЕИК[ЕИК], срещу Предписания по Констативен протокол № 01-01-71/13.03.2024г., в частта му по р.V.2. „По осъществяване на безопасна техническа експлоатация“ - да се осигури максимална проводимост на основния изпускател, дадени от инспектори в Регионален отдел „Надзор на язовирни стени и съоръжения“ – „Югозападна България“, на Главна дирекция „Надзор на язовирни стени и съоръжения“ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор.

ОСЪЖДА Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“, ЕИК[ЕИК], да заплати на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор съдебни разноски в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: